

585: Demokrasi İle Yönetilen Ülkelerde Cahil Kişilerin Hükümü

Musa Ebu Cafer

28 Eki, 2022

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum ve rahmetullah. Nasılsınız hocam, aklıma takılan bir soru var. Usulsüz tekfirden, haricilikten Allah'a sığınırım. Laik ve demokrat bir yönetime sahip olan ülkelerde yaşayan halklarla ilgili zannı galibimiz kendilerini İslam'a nispet etmekle beraber tevhid akidesini bilmediği yönünde. Bunu kimse inkâr edemez. Bu toplumdaki bir insan namaz kılarken, İlah olarak Allah'ı bilirken, diğer yerlerde ise başka ilahlar ediniyor. Böyle bir toplumda gerçekten şehadet getirmesi veya namaz kılması kişinin İslam'ına delalet eder mi? Bu konuyla ilgili olarak hicret eden kadınların imanlarını test etme ayetini nasıl anlamalıyız o halde? Soruyu biraz daha Türkiye özelinde detaylı cevaplar mısınız? Allah razı olsun.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullahi ve berakatuh. Elhamdulillah. Şu anda Türkiye'nin durumu Ürdün, Suriye, Mısır, Cezayir, Pakistan gibidir. Bu devletler umumen halkları birbirine benziyor ve bütün bu İslam devletlerde şeriat uygulanmıyor. Ancak ufak bölgeler müstesna. Afganistan, İdlid ve Somali'nin bazı mıntıkları gibi bölgeler hariç diğer devletler küfür kanunlarıyla yönetiliyor.

Mu'tedil olan ehli sünnet âlimlerin hiçbirisi, halkı müslüman olan devletler için; **"şirk çoğaldı insanlar artık tevhidi bilmiyor dolayısıyla aslanan biz halklarına artık kâfir deriz, ta ki akidesini araştırıp müslüman gördüğümüz müstesna"** diye böyle bir şey söylemiyorlar.

Şu anda bu halklara umumen Müslüman diyorlar. Ancak bu demek değildir ki halkın hepsi Müslümandır. Şirki, küfrü net olan ve kendisine hüccet ulaşmış ve tekfir manisi olmayan kimseye "Müslüman" tabirini hiç biri kullanmaz.

Müslümanların yaşadıkları bölgelerde ve kısacası bütün dünyada hadiste belirlenmiş İslam alametlerini kullanmak zorundasın. İslam alametlerini falan hoca filan hoca koyamaz. Tekfir Allah'ın hakkı olduğu için tekfirin şartlarını ve manilerini şeriat belirlediği gibi İslam alametlerinide şeriatımız belirlemiştir. Bu alametler bin sene önceki müslümanlar için geçerli olduğu gibi şimdiki müslümanlar içinde geçerlidir. Aynı zamanda kıyamete kadar geçerli olacaktır.

Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır; **"Kim "La ilahe illallah" derse kiblemize yönelir, namazımızı kılar ve**

kestiğimizi yerse, işte o kimse Müslümandır. Müslümanın lehine ve aleyhine olanlar onada vardır” (Buhari)

Bizlere Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir mizan vermiş ve bununla biz rahat ederiz. Ölçümüz budur. Bu sayılan sıfatları bir müslüman üzerinde görürsek, şirkini veya küfrünü görmediğimiz zaman ona Müslüman deriz, kaideler bunu gösteriyor. La illallah diyen, İslam’a kendisini nisbet eden kişinin zimmeti aslen beridir yani şirk, küfürden beridir ta ki küfrünü şirkini görene kadar.

Eğer ki, küfrü ve şirki görülürse burada bakılır yani bu direkt tekfir edilecek meselelerden mi yoksa hüccet ikamesinden sonra mı tekfir edilir. Çünkü tekfirin önünde şartlar var maniler vardır. Bu maniler cehalet, ikrah, hata ve tevil’dir.

Ehliyet noktasında bu kişi akli başında mı yoksa sarhoş mu, ergenlik çağına ulaşmış mı, yoksa ulaşmamış mı? Ne dediğinin farkında mıdır? Bu kimse yeni islama girenlerden midir? İlim ve alimlerden uzak bir diyardamı yaşamış? Küfür diyarındamı büyümüş?

Bazı kimseler, La ilahe illallah diyen, namaz kılan müslümanlara “Bu kimsenin akidesini bilmediğimiz sürece buna ne müslüman nede kafir diyemeyiz” diyorlar. Veya “bu kimseye biz müşrik muamelesi yaparız taki tevhidi ortaya çıkana kadar” derler. Bu yanlış bir görüştür. Bu görüş Haricilerin görüşüdür. Bu konuda haricilerin usulünü takip edenler elle tutulur bir ölçü koyamıyorlar. Bazıları diyorlarki İslamına hükmetmek için oy, askerlik, okul, mahkeme ve kabir şirkinden uzak olduğundan emin olmalıyız. Bazıları, askerlik oy ve kabir şirkini sayarlar. Bazıları silsile tekfirine girerler. Bazıları silsile tekfirine girmezler. Bazıları cehaleti mazeret görürler. Bazıları cehaleti mazeret görmezler. Mazeret görenleri tekfir edenler ve etmeyenler. Derken meseleler uzayıp gidiyor. İhtilaflar çoğalıyor. Sabit bir kural koyamıyorlar. Sonra bu cemaatler dönüp bir birlerini tekfir ediyorlar. Bugün bu cehaletten dolayı kendilerini tevhide nisbet eden yüzlerce grup çıktı. Her biri diğer grup hakkında üstümüz haricilik ve altımız mürcieliktir derler. Harici usulüne sahip olanlar çok çabuk ihtilafa düşer ve çok kısa müddet sonra birbirlerini tekfir edip parçalara bölünürler. Naslara göre hareket etmeyenlerin cezası budur.

Türk halkı eski müşriklerin dediği gibi “Allah’ın dışında başka ilahlarımız var” - haşa- demiyorlar. Biz tabii laik kâfir olan kimseleri konuşmuyoruz. İslam ile alakaları kalmamış kimseleri konuşmuyoruz. İslam dinine saygılı ve bağlı olan kimseleri konuşuyoruz. Bu kimseler mesela Allah’a ibadet ediyorlar fakat bununla beraber oy atıyorlar. Oy atmanın tafsilatı vardır. Her oy atan kafir

olmuştur denmez. Bunun uzun bir tafsilatı vardır. Oy kullanmak şirke götüren bir ameldir, ancak tekfiri önünde maniler vardır. Oy atma amelini cehaletten yapıyorlar veya tevil yaparak yapıyorlar veya hatalı bakıştan dolayı yapıyorlar. Bazıları caizdir veya hatta vaciptir diyen alimleri taklit ederek atıyorlar. Her oy kullanan kimsenin kastı; ben ikinci bir ilah edineyim bu kişi benim adıma teşri yapsın haramı helal ve helali de haram yapsın ben kabul edeyim, razı olayım, uyayım demiyor. Bu niyetle oy kullanırsa kâfir olur. Ama böyle bir şeyi kabul etmiyorsa, hayatında yine domuz eti haramsa, faiz haramsa, zina haramsa aslolan ona sorulduğu zaman açık bir şekilde sen Allah'ın dinini mi istiyorsun, O'nun şeriatını mı yoksa beşeri kanunları mı istiyorsun? Diye sorulduğunda, açık bir şekilde demokrasi nedir, Şeriat nedir? İzah edildikten sonra şeriatı seçiyorsa elhamdulillah, ne âlâ. Ama derse ki hayır ben demokrasiyi seçiyorum o zaman kâfir olur.

Bu toplum açık açık "bizim Allah'tan başka ilahlarımız var" demiyorlar. Eski müşrikler ne derdi? Gökyüzünde en büyük ilahımız Allah'tır ama yeryüzünde bir sürü ilahlarımız var diyorlar bunu açıkça söylüyorlardı. Onlara "La ilahe illallah" denince büyüklenirlerdi, kabul etmezlerdi. Şunu söylerlerdi: **"İlâhları tek bir ilâh mı yaptı? Doğrusu bu şaşılacak bir şeydir."** (Sâd, sûresi, 5).

Bunu açıkça beyan ediyorlardı. Ama bugünkü toplum bu şekilde değildir. Bu halkta cehalet meselesi çok yaygındır. Kasıtlı olarak bu halk İslam'dan, dinden uzaklaştırılmıştır. Hakkı beyan eden alimleri sahadan uzaklaştırıyorlar. Hak dini, gerçek dini her yerde işitmiyorlar. Onları aldatan sahte hocalar bir hayli fazla.

Cehalet kötü bir vasıftır. Kişinin cahilliğini gidermesi vaciptir. Ancak bununla beraber cehalet hem inançta hemde amelde kuvvetli görüşe göre mazerettir. Tabii herkes için değildir, bunun da bir sürü tafsilatı vardır. Yerden yere, zamandan zamana, kişiden kişiye ve meseleden meseleye göre değişir.

"Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları(n samimiyetini denemek için) imtihan edin. (Gerçi) Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir." (Mümtehine sûresi, 10. ayet meal).

Burada "imanlarını imtihan edin" den kasıt; yani acaba hakkı ile iman etmişler mi, etmemişler mi, şirki var mı yok mu şeklinde değildir. Bu ayet, bunun üzerine inmemiştir. Dikkat edilirse Allah'ü Teâlâ ne diyor, "o mü'min kadınlar muhacir olarak gelirlerse" daha imtihan edilmeden Allah'ü Teâlâ onlara mü'minler dedi.

Bazı kadınlar kocalarından kurtulmak için mi gelmiş Medine'ye, yoksa

gerçekten İslam'a girdikleri için mi? Anlamındadır. Yoksa akidelerini imtihan edin anlamında değildir. Burada gerçekten İslam'a girmişler mi İslam dinini seçtikleri için mi hicret ediyorlar yoksa şirk üzere yine hayatlarına devam ediyorlar ama kocadan kurtulmak için mi kaçıp gelmişler. Ona bakmamızı emrediyor.

Huzeyfe ibnu'l Yeman'ın rivayet ettiği sahih bir hadiste Peygamber efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyuruyor: **“Elbisenin işlemleri eskiyip yok olduğu gibi, İslam dininde o şekilde yok olacaktır. Öyle bir zaman gelecek ki insanlar; oruç nedir, namaz nedir ve ibadet nedir bilmeyecekler. Kur'an-ı Kerim'den hiçbir ayet kalmayacak. İnsanlardan yaşlı olan kadın ve erkekler diyecekler ki biz atalarımızı “La ilahe illallah” derken bulduk, bizlerde bu sözü söylüyoruz.”** Sıla dedi ki, peki ya Ebu Huzeyfe bu söz onlara ne fayda verecek? Ne namaz, ne oruç ne ibadet nede sadaka nedir bilmiyorlar! Huzeyfe ona cevap vermedi. Üç defa sordu, ama cevap vermedi. En son dediki **“Bu onları cehennem ateşinden kurtaracaktır.”** bu söz onları cehennemden kurtaracak. Bu söz onları cehennem ateşinden kurtaracaktır.” (*İbni Mace*)

Ulema diyorlar ki, kıyamete yakın bir dönemde çok büyük bir cehalet olacaktır. Dikkat edilirse şu anda din hakkında büyük bir cehalet vardır. İlmin azalması kıyamet alametlerindedir. Bazı bölgelerde din iyice unutulmuştur. Örneğin; Çin zulmü altında olan Türkistan'ın bazı bölgelerinde din iyice unutulmuştur.

Komünizm devletlerinde yaşayan Müslümanlar yine böyle şeyler yaşadılar. Yukarıdaki rivayette dinde cehaletin mazeret olacağına dair işaret vardır.

Şu anki toplum Mekkeli müşrikler gibi şirkleri küfürleri açıktır denmez. Onlara kıyas edip bu toplum müşrik bir toplumdur denmez.

Ancak bu toplumda demokrat, laik olanlar vardır. Allah'ın ayetleriyle haşa dalga geçen veya Allah'ın dinini hiç yaşamayan haram-helal tanımayan, şeriatı istemeyen, dini istemeyen bu gibi kimselere tabii ki Müslüman denmez. Bizim meselemiz Allah'ı ve Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'i sevip İslam dinine saygı duyup, dinini az-çok yaşamaya çalışan ama cehaleten şirke bulaşmış olan kimseleri konuşuyoruz. En doğrusunu bilen yüce Allah'tır.

Bu meselelerin daha iyi anlaşılabilmesi için daha geniş dersler yapılmalıdır. Bu dersleri yapmayı Rabbim nasip etsin. En doğrusunu bilen Allahu tealedir. Davamızın sonu Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.